

194

reconciliar v. tr. fer tornar a
ésser amics, a estar en harmonia,
reconciliar de nou. Van
sempre, i no és possible de recon-
ciliar-los 7 | pron. els dos germans
s'han reconciliat. X. s'ha reconci-
liat amb el seu antic amic ||

7 | He reconciliat el pecador amb
Deu, tornar-lo a l'estat de
gràcia

Restituir (alqu) al grau de l'ho-
gèria; beneir (un lloc sagrat
que ha estat violat)

recondir v. tr. Deser en
un lloc segur

recondit -a adj. Ocult esp.
als ulls de l'esperit.

recondició f. Acció de recon-
dir